Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 256 — ΤΟΜ. Ε. ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 29 Ἀπριλίου 1892 ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΛΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουν δωρεὰν δεδεμένον τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» τῶν ἓξ μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892, ἐπίσης καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέκνων», θέλουσι δὲ λάβει δωρεὰν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρας τόμους τῶν Νόθων Τέκνων, ὅταν δημοσιευθῶσιν.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμὰς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἥμισυ δραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσᾶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσᾶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρώσουν τὴν συνδρομήν των διαρκεῖ δὲ δώδεκα μῆνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15	
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	δρ. χρ. 45	δρ. χρ. 26

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

Ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ.

Β

Λαὲ τῆς Πρωτευουσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Ἀγγλία ἐμπορεύεται τὸν σταφιδόκαρπον ἡμῶν, καὶ μόνη ἐξ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν φαίνεται ὅτι τὸν ἐμπορεύετο, κατὰ τὰς συγγραφὰς τῶν ἀρχαιοτέρων περιηγητῶν ἄγγλων εἰς Ἑλλάδα πρὸ τεσσάρων τούλάχιστον αἰώνων ἠγόραζε τοῦτον πολὺ ἀκριβά, ἐὰν καὶ ὁ δασμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς σταφίδος τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἦτο φοβερὸς δηλ. τεσσαράκοντα τέσσαρα σελίνια τὸ καντάρι ἤτοι 44 λίραι στερλίναι ὁ τόννος.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Λοιπὸν τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου ὁ σταφιδόκαρπος ἡμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο μία ἀνάγκη καὶ ἐπωλεῖτο ἓν καὶ ἥμισυ μέχρι δύο σελινίων ἡ λίτρα, ὅταν ὑπῆρχε ὁ φοβερὸς δασμὸς τὸν ὁποῖον ἀνέφερα, δηλ. ἐπωλεῖτο ἀπὸ ἑκατὸν ἑξήκοντα σελίνια μέχρι διακοσίων σελινίων τὸ καντάρι ἢ ἀπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα λίρας στερλίνας μέχρι διακοσίων λιρῶν ὁ τόννος, ἐνῶ σήμερον ὅπου κατηργήθησαν σχεδὸν ὅλοι οἱ δασμοὶ τοῦ σταφιδοκάρπου ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ τιμαὶ τοῦ σταφιδοκάρπου ἡμῶν κατεκρημνίσθησαν εἰς μόνον δέκα ὀκτὼ μέχρι εἴκοσι πέντε σελίνια τὸ καντάρι. Ἀλλ' ὅταν ὁ δασμὸς τῆς σταφίδος ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο τεσσαράκοντα τέσσαρα σελίνια τὸ καντάρι, ὁ περιώνυμος λεξικογράφος τοῦ ἐμπορίου Μακόλωκ, ἰδοὺ τί γράφει εἰς τὰς πρώτας ἐκδόσεις τοῦ ἐμπορικοῦ λεξικοῦ του.

«Ὁ σταφιδόκαρπος κατήντησε ὡς ἐκ τῶν ἐξόχων ὑγιεινῶν ἰδιοτήτων του τόσον ἀναγκαῖος πρὸς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας ὥστε ὁ πτωχότερος ἄγγλος μὲ ὅλον τὸν βαρύτατον δασμόν του δὲν δύναται ἢ νὰ τὸν ἀγοράζῃ.

Φαντασθῆτε λοιπὸν ἔκτοτε ἡ σταφὶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο μία ἀνάγκη, μία γενικὴ χρῆσις, ἓν γενικὸν ἐμπόρευμα ἐντὸς τῶν μαγειρείων ὅλου τοῦ ἔθνους τοῦ ἀγγλικοῦ, καὶ ὁ ἄγγλος ὁ μόνος πελάτης ἡμῶν, ἀλλ' ὁ μόνος ὠφελούμενος ἑκάστοτε ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ μέχρι τῆς τελευταίας καταστρεπτικῆς ἐλαττώσεως διὰ τὸν σταφιδοκτήμονα, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ μόνος ὑποστὰς ὅλας τὰς συμφορὰς τῶν ἐλαττώσεων τούτων, διότι ὅσον ἐλαττοῦτο ὁ δασμὸς τόσον ἐξετείνετο ἡ καλλιέργεια μὲ τὰ ψεύδη τῶν ἀμαθῶν ὅτι θ' αὐξήσῃ ἀναλόγως καὶ ἡ ἀνάλωσις καθὼς καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ σταφιδοκάρπου, τόσον ἐκορυφοῦτο ἡ κερδοσκοπία καὶ ἡ τοκογλυφία, τόσον τὰ ἡμερομίσθια ηὔξανον, τόσον εἷς τῶν διαχειριστῶν τῆς σταφίδος ἔμπορος, κερδοσκόπος, μεσίτης, παραγγελιοδόχος ἢ μεταπράτης ἀδιάφορον τίς ἔπρεπε κατ' ἔτος νὰ χρεωκοπήσῃ καὶ ἡ ζημία κατακλονίσῃ τοῦ σταφιδοκτήμονος τὰ συμφέροντα.

Σήμερον ἡ σταφὶς πωλεῖται εἰς τοὺς παντοπώλας τῆς Ἀγγλίας μίαν καὶ ἡμίσειαν, ἢ δύο πέννας τὴν λίτραν, ἄρα ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ὅστις ἦτο συνειθισμένος ἢ μᾶλλον ἠναγκασμένος νὰ ἀγοράζῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τὴν σταφίδα δεκαοκτὼ καὶ εἴκοσι πέννας τὴν λίτραν τὴν ἀγοράζῃ καὶ πρώτῃ τόσον ἀκριβά, σήμερον τὴν εὑρίσκει διὰ τίποτε σχεδὸν διὰ δύο μόνον πέννας, ἐνῶ οἱ σταφιδοκτήμονες σχεδὸν κατεστράφησαν.

Τίς πταίει εἰς πάντα ταῦτα; αἱ διάφοροι ἀπρονόητοι κυβερνήσεις ἡμῶν, αἱ διάφοροι μικρὸν πατρικαὶ κυβερνήσεις ἡμῶν αἵτινες ἐνασχολούμεναι εἰς τὰ πάθη των, ἐζήτουν νὰ προ-

λάβωσι τὰ δαγκάματα τῶν ψύλλων ἐπιτρέπουσαι ἐλευθέραν ἐξάσκησιν εἰς τοὺς ὀδόντας τῶν λυσσώντων κυνῶν.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ἀφίχθη ἡ ἡμέρα ὅπου διὰ τοῦ μονοπωλίου ὀφείλεις νὰ δώσῃς πρὸς τοὺς Ἄγγλους τὴν σταφίδα μίαν πένναν τὴν λίτραν ἀκριβωτέραν ἢ ὅτι σήμερον τὴν ἀγοράζουν εἰς τὰ παντοπωλεῖα των, καὶ εἰς τοῦτο οἱ ἄγγλοι οὐδόλως θὰ παραπονεθοῦν ἢ γογγίσουν διότι οὐδόλως θὰ τὸ αἰσθανθοῦν ἀφοῦ πρό τινων μόνον ἐτῶν ἐπλήρωναν τρεῖς καὶ τέσσαρας πέννας περισσότερον τὴν λίτραν.

Ἀλλὰ μία πέννα τὴν λίτραν γνωρίζεις λαὲ ὁποῖον ὄφελος φέρει εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον; εἰς τὴν ἐθνικὴν πίστιν; εἰς τὴν παροῦσαν ἑτοιμοχρεώκοπον ἡμῶν πατρίδα.

Φέρει λαὲ σωτηρίαν, φέρει νεκρεγερσίαν τῆς ἑλληνικῆς πιστώσεως, φέρει λαμπρὸν μέλλον διὰ σὲ λαὲ, διότι μία πέννα τὴν λίτραν εἶνε σχεδὸν δέκα σελίνια τὸ κανταρι ἤτοι δέκα λίραι ὁ τόννος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐτησία ἀνάλωσις τῆς σταφίδος ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τροφὴν ἀνέρχεται εἰς ἑβδομήκοντα περίπου χιλιάδας τόννους, ἄρα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ εἰσπράττῃ ἐτησίως καθαρὸν κέρδος ἐν Λονδίνῳ 700,000 λίρας στερλίνας ἀπὸ τὰς 70,000 τόνους σταφιδοκάρπου ἤγουν 25,000,000 δραχμὰς ἐν τῇ σημερινῇ ἀξίᾳ τῆς ἀγγλικῆς λίρας 35δραχ. καὶ θὰ ἐναπομένωσιν εἰς αὐτὴν ἕτεραι ἐννενήκοντα χιλιάδες τόννοι ὅπως πωλήσῃ αὐτοὺς ἐπίσης μὲ κέρδος ἡμίσειαν πέννα πρὸς τὰ ἄλλα ἔθνη τοὐλάχιστον 15,000,000 δραχμῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ζωντανεύει ἡ Ἑλλὰς πῶς ἀποφεύγει τὴν χρεωκοπίαν.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ὅταν συνεζήτουν πρό τινων ἐτῶν μετὰ τοῦ μακαρίτου οἰκονομολόγου Σούτζου καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἑλληνικῷ τύπῳ τὰς ἀρετὰς τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος ἡμῶν καὶ ἀπεδείκνυον ὅτι ἡ ἀνάλωσις τῆς σταφίδος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς ἑβδομήκοντα χιλιάδας τόννους, ὁ σταφιδοκτόνος Βουρλούμης τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλοι τῆς φάρας του ἔμποροι, πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ μονοπώλιον δὲν συνέφερε, διότι καταστρέφει αὐτοὺς ἔγραφον ὅτι ἡ ἀνάλωσις δὲν ἀνήρχετο ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς πεντήκοντα πέντε χιλιάδας τόννους, ὅτι δὲ ἡ κατάργησις τοῦ δασμοῦ μόνη ἠδύνατο ν' αὐξήσῃ τὴν ἀνάλωσιν, ἐξαπατῶντες οὕτω καὶ ἐνθαρύνοντες τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ δασμοῦ.

Σήμερον ὁ Ὑπουργὸς Γκόσχεν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν λόγον του ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀνάλωσις εἶνε 70,000 τόνοι, ἀλλ' ἡ ἐξοχότης του ἀπατᾶται φρονοῦσα ὅτι ἡ ἀνάλωσις ηὔξησεν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἕνεκα τῆς καταργήσεως τοῦ δασμοῦ, ἥτις καὶ ἐξηυτέλισε τὰς τιμὰς τῆς σταφίδος μέχρι καταστροφῆς. Ἐξαπατᾶται δὲ διότι λαμβάνει τὰς πληροφορίας του χονδρικῶς ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ τελωνείου, αἵτινες εἶνε αἱ στατιστικαὶ τῆς κερδοσκοπίας καὶ τοῦ ἐμπορίου μεταβλήται, ἐν ᾧ ἐγὼ τὰς λαμβάνω ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν παντοπωλῶν, αἵτινες εἶνε ἡ βάσις τῆς ἀληθείας, ἤτοι ἡ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν λαὸν πώλησις καὶ ἀνάλωσις.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ θέσῃ μίαν πέναν κέρδος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τῶν διαφόρων ποιοτήτων τῆς σταφίδος, ὁ δὲ ἄγγλος οὐ μόνον δὲν θὰ δυσαρεστηθῇ ἀλλὰ καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ ὅταν γνωστοποιήσητε πρὸς αὐτὸν ὅτι διὰ τοῦ μονοπωλίου ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ δίδῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς ὅλον τὸν λαὸν κυρίως τὸν πτωχὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας νέον σταφιδόκαρπον φρέσκον σταφιδόκαρπον, καθαρὸν βάρος καὶ ὄχι τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν εἰσοδιῶν ἀνάμικτον κονιορτοῦ καὶ ἀκαθαρσιῶν ὡς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον σήμερον ἐξαγοράζει παρὰ τῶν κερδοσκόπων καὶ τῶν παντοπωλῶν.

Εἶπον ἄλλοτε ὅτι ὅλος ὁ σταφιδόκαρπος τῆς Ἑλλάδος ὁ δι' ἐξωτερικὴν ἀνάλωσιν θὰ φορτώνεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ θὰ τίθεται εἰς τὴν διαμετακόμισιν κατ' ἀρχὰς ἐξ ἧς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ διασκορπίζουν εὐκόλως εἰς ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν τοὺς 70,000,000 τόννους τοὺς ἐπιλοίπους 90,000 τῆς παραγωγῆς ἡμῶν ἢ θὰ τοὺς πωλήσουν πρὸς τοὺς Γάλλους, Γερμανούς, Ἀμερικανοὺς ἢ πρὸς ἄλλους δι' ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ τελωνείου τῆς Ἀγγλίας μὲ ἡμίσειαν μόνον πένναν τὴν λίτραν κέρδος ἢ θὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὴν κατασκευὴν οἰνοπνευμάτων, κονιάκ, μπράντι, ουΐσκι καὶ βερμούθ.

Ἐὰν πωλήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τοὺς 90,000 τόννους δι' ἐξαγωγὴν χονδρικῶς πρὸς τοὺς ἄνωθι μὲ μόνον ἡμίσειαν πένναν κέρδος ἔχει ἕτερον ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ 450,000 λιρῶν στερλινῶν ἐν Ἀγγλίᾳ δηλ. ἕτερα 15,000,000 δραχμάς, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν ἄνωθι 25,000,000 ποιοῦσι 40,000,000 δραχ. ἐτήσιον εἰσόδημα ἀπὸ τὴν σταφίδα.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ἔθνος τὸ ὁποῖον δύναται ἐντὸς ἓξ ἢ ὀκτὼ μηνῶν νὰ κάμῃ ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας ἓν εἰσόδημα ἀπὸ 40,000,000 δραχμὰς ἀπὸ μόνον τὴν σταφίδα του, καλοπληρώσῃ τοὺς σταφιδοκτήμονας, τοὺς σώσῃ ἐκ τῶν ὀνύχων τῶν τοκογλύφων καὶ κερδοσκόπων στερεώσει ἓν κέρδος καλὸν δι' αὐτούς, κανονίσει τὴν φυτείαν του, πρέπει νὰ τὸ ἀφίσητε δωρεὰν νὰ χρεωκοπήσῃ ἕνεκα τῆς ἀνικανότητος, ἀπρακτικότητος ἢ ἀτολμίας τῶν κυβερνητῶν σου.

Λαὲ τῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Γνωρίζεις τί ἔχει νὰ εἴπῃ 40,000,000 εἰσόδημα ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν; ἔχει νὰ εἰπῇ ὅτι καλύπτονται οἱ τόκοι τῶν δανείων μας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐθνικὴ πίστις γίνεται ἴση μὲ ἐκείνην τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἔχει νὰ εἰπῇ ὅτι μὲ τὸ τσουβάλι φέρνεις ἔπειτα ὅσον χρυσὸν θέλεις ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τότε θ' ἀγοράσῃς τὴν ζάχαριν 70 λεπτὰ τὴν ὀκὰ ἀντὶ δύο δραχμὰς καὶ τὸν καφὲ τρεῖς δραχμὰς καὶ τὸν ἄρτον καὶ τὸ κρέας κατὰ πολὺ ὀλιγώτερον καὶ δὲν θὰ φορολογῆσαι μέχρι τελευταίας ἀφαιμάξεως. Καὶ ἀντὶ νὰ πωλήσῃς τὸ περίσσευμα τῶν 90,000 τόννων πρὸς τοὺς Γάλλους καὶ λοιπούς, τὸ κατασκευάζεις ἐν Ἀγγλίᾳ οἰνοπνεύματα κυρίως κονιὰκ γνήσιον, τότε ἀντὶ 15,000,000 δραχ. ἤθελες εἰσπράξει τοὐλάχιστον ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμὰς καθαρὸν κέρδος ἐτησίως, ὅπερ ἤθελε τότε μεταβάλλει τὴν Ἑλλάδα εἰς δανειστὴν ἀντὶ δανειζόμενον καὶ μακρὰν νὰ περιορισθῇ ἡ φυτεία πρέπει νὰ φυτεύσωμεν καὶ τὰ ὄρη μὲ ἀμπέλους τοῦ σταφιδοκάρπου ὅπως προφθάνωμεν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἀποικίας αὐτῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου κονιάκ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ἤδη διὰ γεγονότων ὅτι εἶνε τὸ ὑγιέστερον καὶ γνησιώτερον τῆς οἰκουμένης.

Ἀλλὰ περὶ τούτου καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κονιὰκ ἄλλοτε.

Ὅτι ὀφείλω σήμερον νὰ σᾶς ἀποδείξω εἶνε ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲ δάνεια καὶ ψευδοοικονομίας ἀναποφεύκτως, ἀναντιρρήτως, ἀνυπερβάτως, ἀνυπεξαλύκτως, ἀναποδράστως θὰ χρεωκοπήσῃ, διότι οὔτε ὁ ἴδιος Ἀχριμὰν ἐὰν ἐπιθυμῇ δύναται νὰ τὴν λυτρώσῃ πλέον πολὺ μᾶλλον ὁ κ. Τρικούπης ἢ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἢ οἷος δήποτε ἄλλος ὅσον αἰσιόδοξοι καὶ ἐὰν εἶνε ἐκτὸς διὰ τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος, τὸ ὁποῖον ἐὰν δὲν γνωρίζουν πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ἢ ἐὰν θελήσουν νὰ τὸ κάμουν μὲ τοὺς εὐνοουμένους των μᾶλλον θὰ καταστρέψουν τὸν σταφιδόκαρπον ἢ τὸν εὐεργετήσουν.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ Ἀττικῆς.

Βλέπεις πόσον εἶμαι ἀναγκαῖος ἐν τῇ βουλῇ, ὑμεῖς δὲ ὅσοι γνωρίζετε γράμματα καταστηματάρχαι ἢ ἄλλοι κομματικοὶ διδάξετε τὰ κάτω στρώματα, τοὺς χωρικοὺς καὶ ἀρβανίτας ὅπου ὄχι μόνον δὲν γνωρίζουν γράμματα ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν καὶ τὸ συμφέρον των νὰ μὲ ἐκλέξουν πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος, πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος καὶ μόνον, διότι ἐγὼ ἐὰν ποτὲ ἐγενόμην βουλευτὴς ἤθελον ἐπιδιώξει τὴν θέσιν τοῦ νομοθέτου καὶ τὸ ὄφελος τῆς πατρίδος καὶ οὐχὶ τὸ ρεζιλίκι τοῦ ἔθνους, ὡς μὴ ἔχων οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν νὰ κάμω τοῦτο.

Αὔριον θὰ σᾶς εἴπω ὁποῖα τὰ σταθερὰ κέρδη καὶ ὠφελήματα τῶν σταφιδοκτημόνων καὶ διὰ τίνων χρημάτων οἱ σταφιδοκτήμονες θὰ πληρώνωνται παρὰ τῆς ἑλλ. Κυβερνήσεως ὅπως παραδίδουν πρὸς αὐτὴν τὸν σταφιδόκαρπόν των.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΛΑΕ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΙΠΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πιστεύεις εἰς τὰ προσοδοφόρα καὶ παραγωγὰ ἔργα ἐξ ὧν καὶ μόνον ἔχεις ἀνάγκην, δι' ὧν μόνον θὰ σωθῇ ἡ Πατρὶς ἀπὸ τὴν φορολογίαν, χρεωκοπίαν καὶ τὴν ἐπανάστασιν;

Ἐὰν πιστεύεις ἔκλεξον μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐμὲ ὡς ἕνα τῶν Βουλευτῶν σου, διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι πολὺ θὰ σὲ χρησιμεύσω λαὲ, διότι εἶμαι πολύπειρος καὶ ἀναγκαιότατος πρὸς σὲ πρὸ πάντων εἰς τὰς παρούσας τοῦ μεγάλου κινδύνου τῆς πατρίδος περιστάσεις.

Λαὲ τῆς Ἑλλάδος! Μὲ καταπολεμοῦν ὅσοι ἔφερον τὴν δυστυχῆ ἡμῶν πατρίδα ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἰς τὴν παροῦσαν φρικτὴν θέσιν, διότι πρὸ δώδεκα ἐτῶν προεῖδον καὶ προανήγγειλα διὰ τοῦ τύπου τὴν θέσιν ταύτην καὶ πατριωτικῶς ἔκτοτε ἠγωνίσθην ὑπὲρ σοῦ Λαέ.

Μὲ καταπολεμοῦν μόνον καὶ μόνον διότι σὺ παντοδύναμε καὶ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας ἡγεμὼν Λαὲ, δὲν γνωρίζεις τίς εἶμαι, δὲν σὲ ἀφίνουν νὰ μάθῃς τίς εἶμαι, τί ἔκαμα πόσα ἑκατομμύρια ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οἱ γονεῖς μου καὶ ἐγὼ ἐθυσιάσαμεν, πόσας ἑκατοστύας χιλιάδας δραχμὰς ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ ἔδωκα, πόσους πτωχοὺς συνέδραμον, πόσους νέους ἐξεπαίδευσα εἰς Εὐρώπην, πόσους τόμους συγγραμμάτων ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων σου Λαὲ καὶ τῆς δόξης σου συνέγραψα καὶ δωρεὰν διένειμα εἰς τοὺς καλλιτέχνας καὶ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκεῖνα τῶν δούλων ἀδελφῶν μας καὶ διὰ τίνων καὶ πόσων ἄρθρων ἀπὸ τὸ 1856-1874 ὑπερησπίσθην τολμηρῶς μὲ τὴν ὑπογραφήν μου τὸν Ἑλληνισμὸν ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης, ὅταν μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἀμειλίκτως κατετρέχετο παρὰ τοῦ φιλοτουρκισμοῦ τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅταν οὗτοι οἱ δανείζοντες χριστιανοὶ συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Τούρκων ἀνάνδρως ἐσίγων. Ἡγεμὼν λαέ! ταῦτα πάντα πατριωτικῶς ἔκαμα διδων καὶ ὄχι λαμβάνων, χωρὶς νὰ ζητήσω ἢ δεχθῶ ἓν παράσημον, οὔτε μίαν βοῦκα ἄρτου ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις, δι' ὃ ἔγεινα ὅμοιος σοῦ, πάμπτωχος ὡς σὲ λαέ.

Δὲν ἔρχομαι λοιπὸν νὰ σὲ βυζάξω, οὔτε νὰ σὲ διαφθείρω διὰ τῆς δωροδοκίας ἢ ἐξαπατήσω διὰ τοῦ κρασιοῦ καὶ διὰ ψευδῶν ἐναερίων ὑποσχέσεων ἀλλὰ νὰ σὲ νουθετήσω καὶ ὄχι σὲ παρακαλέσω νὰ ἐκλέξῃς καὶ ἐμὲ βουλευτὴν διὰ τὸ καλόν σου, διὰ νὰ σωθῇς σωθῶ καὶ σωθῶμεν. Εἷς ἄνθρωπος καταστρέφει ἓν ὁλόκληρον κράτος καὶ εἷς τὸ διασώζει.

Τὸ παρελθόν μου σὲ ἐγγυᾶται ἐὰν εἶμαι ἐκ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων.

Οἱ πλέον ἄσπονδοι ἐχθροί μου ἐὰν τολμοῦν ἃς διαψεύσουν ὅσα ἐνταῦθα σοὶ γράφω. Ἔχω πλῆθος ἐγγράφων καὶ ἀποδείξεων νὰ τοὺς διαψεύσω.

Ἡγεμὼν λαέ! Ἐν Λονδίνῳ ἔκαμα μεγάλα ἔργα ὅσα οὐδεὶς ἕτερος Ἕλλην, συναγωνισθεὶς μὲ τὰς μεγαλοφυΐας τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς ἐνίκησα, ἄρα εἶμαι ὁ πρακτικὸς ἄνθρωπός σου τὸν ὁποῖον ζητεῖς.

Τῷ 1860 ἤμην ὁ μεγαλήτερος ἰδιοκτήτης ἀτμοπλοίων τῆς Ἀγγλίας ἔχων ἰδιοκτησίαν μου εἰκοσιπέντε ἀτμόπλοια καὶ δύο θαλαμηγά, ὅταν ἡ μεγαλητέρα ἑταιρία ἄγγλων δὲν εἶχε τότε οὔτε δεκαπέντε. Ἐκτὸς τούτου ἵδρυσα τρεῖς μετοχικὰς μεγάλας ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας, μίαν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν, ἤγειρον ὑψηλὰς καμίνους διὰ τὴν τῆξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σιδήρου τῆς Σερίφου καὶ ἐτίμησα τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ἵδρυσα φιλελληνικὸν Σύλλογον καὶ ἔκαμα τόσα ἄλλα μεγάλα ἔργα κατὰ τὴν τριακονταετῆ διαμονήν μου ἐκεῖ περὶ τῶν ὁποίων εἶχον μεγάλους ἐπαίνους παρὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου οὗτινος ἤμην καὶ μέλος.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος εἶνε ὁ πρῶτος τοῦ κόσμου εἰς τὰ φῶτα καὶ τὸ ἀνεξάρτητον.

Λαὲ τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε καθῆκον μου καὶ συγχρόνως ἔγκλημά μου ἔχων τοιαῦτα ἠθικὰ κεφάλαια, καὶ σχέσεις μετὰ μεγάλων κεφαλαιούχων τῆς Ἀγγλίας νὰ μὴ προσφέρω τὴν ὑποψηφιότητά μου κἀγὼ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἀττικῆς. Καὶ θὰ τὴν προσφέρω ὅσον ὁ Ὕψιστος μὲ χαρίζει ἡμέρας, διότι ἡ Πατρὶς κινδυνεύει ἔχουσα ἀνάγκην καὶ ἀνδρῶν ἀνεξαρτήτων, ἄνευ ὑποχρεώσεων καὶ πρακτικῶς γνωριζόντων τὸν μόνον τρόπον δι' οὗ ἐπανορθοῦται ἡ χαλαρωμένη μηχανὴ διότι ἡ συνταγματικὴ ἡμῶν μηχανὴ εἶνε μόνον χαλαρωμένη καὶ ὄχι συντετριμμένη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Παρακαλῶ τοὺς κυρίους ψηφοφόρους τῆς Ἀττικῆς νὰ λάβωσι γνῶσιν ὅτι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ξένος διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ξένων καὶ ὑποψήφιος βουλευτὴς οὐδεμίαν ἔχει συγγένειαν οὔτε τὴν αὐτὴν πατρίδα, οὔτε τὴν ἐλαχίστην πολιτικήν, φιλολογικήν, ἐπιστημονικὴν ἢ δημοσιογραφικὴν σχέσιν μετ' ἐμοῦ.

Τὸ καθ' αὐτὸ ὄνομα τοῦ πατρός του πρὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ ξενοδοχείου τῶν ξένων ἦτο Ξένης καὶ ὄχι Ξένος, μεταβαλὼν τοῦτο εἰς τὸ τῆς οἰκογενείας ἡμῶν φρονῶ ἄνευ τῶν νενομισμένων.

Μετὰ μεγάλης καὶ βαθυτάτης λύπης ἀναγκάζομαι νὰ δημοσιεύσω ταῦτα διότι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ξένου ὡς Δημοτικοῦ Συμβούλου πλεῖστοι φίλοι μου καταστηματάρχαι μετὰ τοῦ προσωπικοῦ των, οὓς ἐν καιρῷ ἀνάγκης δύναμαι νὰ ὀνομάσω ἐψήφισαν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φρονοῦντες ὅτι ἤμην ἐγὼ ὡς μετὰ ταῦτα μοὶ τὸ ἐκοινοποίησαν, συγχαιρόντες με διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ἐνῷ ἐγὼ ποτὲ δὲν ἔθεσα κάλπην Δημοτικοῦ Συμβούλου.

Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ξένος εἰς τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἔθεσε κάλπην Δημάρχου. Οἱ φίλοι μου ὑπολαβόντες ταύτην τὴν ὑποψηφιότητα δι' ἰδικήν μου προσήρχοντο εἰς ἐμὲ ὅπως μὲ ὑποστηρίξουν μέχρις ὅτου ἠναγκάσθην νὰ γνωστοποιήσω διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι δὲν ἤμην ἐγὼ ἀλλ' οὗτος ὁ ὑποψήφιος δήμαρχος.

Διὰ ταῦτα πάντα πρὸς πλήρη διάκρισιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν θὰ θέσω ἄνωθι τῆς κάλπης μου πινάκιον μὲ τὰς λέξεις «Βρεττανικὸς Ἀστήρ.»

Ἐπαναλαμβάνω, μετὰ λύπης ἀναγκαζόμαι νὰ δημοσιεύσω ταῦτα ἐνῷ πρῶτος ἐγὼ ἐκτιμῶ τὸν εὐπαίδευτον νέον Κωνσταντῖνον Ξένον διὰ τὸ ἔντιμον αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν του, ἀλλὰ καθὼς δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σφετερισθῶ ψήφους ἀνήκοντας πρὸς αὐτὸν ἄλλο τόσον δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σφετερισθῇ—ἀκουσίως βέβαια—ἰδικάς μου ψήφους ὅσον ὀλίγαι καὶ ἂν ἦνε αἱ ἡμέτεραι.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν κ. κ. ψηφοφόρων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διασπάσωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

152

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

(συνέχεια).

Αἱ τρεῖς Ἐπιστολαὶ

ταγματάρχα ἰδοὺ ἓν billet-drax δι' ὑμᾶς ἀπὸ τὸν φίλον σας Ἀλῆ». Καὶ ἀπεσφράγισεν ἑτέραν ἐπιστολήν.

Ὁ Βέλλιος διατρέξας ταύτην κατεταράχθη πρὸ πάντων εἰς δύο παραγράφους της. Εἰς ἐκείνην τῶν ἀπαιτήσεων διὰ 50,000 βουλίνια τῶν ἀνυπάρκτων κληρονόμων τοῦ Τρίκου Μπρίκου, καὶ εἰς ἐκείνην ὅτι ἔγραψεν ὁμοίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν σύζυγον τῆς Ζιβρὲ ἐξαιτούμενος ἐκ τούτου τὰ σφετερισθέντα ὑπὸ τῆς Ἀθιγγάνης ταῦτα χρήματα. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλῆ ἔφερεν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς. Ἰδιαιτέρα καὶ ἄκρως ἐμπιστευτική. Ἦτο πρόδηλον ὅτι ὁ Ποτέμκης οὐδόλως ἀνέγνωσε τὰς ἐσχάτας ταύτας δύο παραγράφους, ἄλλως τοιαύτην δὲν ἤθελε δώσει ἐλαχίστην σημασίαν, καὶ ἦτο πρόδηλον ὅτι ὁ Ποτέμκης μ' ὅλις ἀνέγνωσε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἥτις ὡς λίβελλος τοῦ ἐφάνη ὀλίγον φροντίζων ὡς ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ διὰ «τῆς γυναικοδουλιαῖς τῶν ἄλλων» τὴν ἐνεχείρησεν εἰς τὸν Βέλλιον.

Εὐτυχῶς ἡ πολυάσχολος ἐκείνη ἡμέρα διῆλθεν εἰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τοῦ πρίγκιπος. Ὁ Βέλλιος ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῇ καὶ μετὰ τὸ γεῦμα ὅταν ἐξῆλθεν ἐφ' ἁμάξης μὲ τὸν πρίγκηπα ἔδραξε τὴν εὐκαιρίαν νὰ στρέψῃ τὴν ὑπόθεσιν ὁλόκληρον κατὰ τοῦ πασᾶ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ποιήσῃ ὁ ἴδιος ἐκ μέρους του τοιαύτην ἀπάντησιν ὁποία νὰ δώσῃ ἓν τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας μηχανορραφίας του. Παρεκάλεσε δὲ ὁμοίως τὸν πρίγκηπα ὅπως τοῦ δοθῇ ἓξ ἑβδομάδων ἄδεια ἀπουσίας ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπολιν καὶ ἴδῃ προσωπικῶς τὸν κόμητα Οὐΐσκοβάτην. Ὁ πρίγκηψ Ποτέμκης ὅστις ἄκρως ἐσέβετο τὴν κόμησσαν Οὐΐσκοβάτην, ηὐνόει δὲ καὶ ὑπελήπτετο τὸν Συνταγματάρχην συνήνεσεν εἰς τὰς αἰτήσεις του καὶ ὁ Βέλλιος ἀφοῦ πρῶτον ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν Ζιβρὲ αὐθημερόν, τὴν ἐπαύριον ἐσύνθεσε τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ὁ πρίγκηψ Ποτέμκης ὑπέγραψε σχεδὸν χωρὶς νὰ ρίψῃ ἐπ' αὐτῆς τὰ βλέμματα. Ὁ Συνταγματάρχης τότε δι' ἐκτάκτου ταχυδρόμου πρὶν διὰ Πετρούπολιν ἀναχωρήσῃ τὴν διεβίβασεν εἰς τὸν Ἀλῆν.

Πρὸς τὸν Ἀλῆ Τεπελενῆ.

Πασσᾶν τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Συνταγματάρχης Βασιλείτσικωφ πρὸς τὸν ὁποῖον διεκοίνωσα τὴν πλήρη κατ' αὐτοῦ ἀνυπάρκτων συκοφαντιῶν ἐπιστολήν σας, μ' ἔδειξε αὐτογράφους ἄλλας πλείστας ἐπιστολάς σας ἐξ ὧν ἐβεβαιώθην διὰ ψηλαφιτῶν ἀποδείξεων τὴν ἀθωότητά του καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς δι' ὃν μοὶ διηυθύνατε τὴν ὑμετέραν δὲν ἦτο ἄλλος ἢ διότι ἠθελήσατε ἐκ προμελέτης νὰ καταστρέψετε τὸν Συνταγματάρχην ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἡμῶν, καὶ διεγείρετε σκάνδαλον ἀσύγγνωστον ἐν Πετρουπόλει καθαπτόμενοι τῆς ὑπολήψεως τῆς μᾶλλον ἐναρέτου καὶ σεβαστῆς κυρίας τῆς αὐλῆς τῆς Μεγαλειοτάτης Αὐτοκρατείρας μου. Ἀνάλογον συγκατάβασιν ποιῶν κατὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἀμάθειαν, τὸν βαρβαρισμὸν καὶ τυραννικὸν τῶν ὑμετέρων χωρῶν ἅτινα συχνὰ κατασκοτίζουσι τὴν διάνοιαν τῶν κατοίκων των τόσον ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ποιῶσι διάκρισιν μεταξὺ τιμῆς καὶ ἀτιμίας καὶ κατὰ παράκλησιν τοῦ ἰδίου Συνταγματάρχου συγκατατίθεμαι νὰ παρίδω τὰς ἐκτοξευθείσας αὐτὰς κατ' αὐτοῦ ἀνυπάρκτους συκοφαντίας. Εἰς λόγους ὀλίγους ὅμως σᾶς προσθέτω, ὅτι ἂν ἠθέλετε γράψει δευτέραν ἐπιστολὴν ὁμοίας ὑφῆς εἴτε πρὸς με ἢ πρὸς οἷον δήποτε ἄλλον εἰς Ρωσσίαν ἄνθρωπον, δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ πέμψω ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Σουλτᾶνον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅλας τὰς ἐπιστολάς σας δι' ὧν ἐπροδώσατε τὸν στρατὸν αὐτοῦ καθ' ὃν χρόνον ἦλθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, διατάξω δὲ σώματά τινα τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ ἐξ ὅσων διέβησαν τὸν Ἴστρον νὰ βαδίσουν ἀπ' εὐθείας εἰς Ἤπειρον, ὅπως σᾶς βιάσω νὰ δώσητε τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς συκοφαντουμένους.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔσεται παρακαλῶ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἡ ἐσχάτη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ποτέμκης

Ἀρχι-χατμάνος τῶν Κοζάκων καὶ

Ἀρχιστράτηγος τῶν ὅπλων πασῶν

τῶν Ρωσσιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κς'.

Μία ζωντανὴ εἰκὼν τῆς ἀληθείας

Ἕκαστος ἤθελε νομίσει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βέλλιου ἤθελε καταταράξει τὴν Ζιβρὲ εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Τοὐναντίον ἀνέγνωσεν αὐτὴν μὲ τὴν ἀπάθειαν ἑνὸς λίθου. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ ἀπώλεια τοῦ υἱοῦ της τόσον κατέβαλλεν αὐτὴν ὥστε ἐπεθύμει ἂν ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ τὴν κοινωνίαν καὶ ν' ἀποσυρθῇ εἴς τινα μονὴν τῆς Μόσχας ὅπως τὸ ἐπίλοιπον διέλθῃ τοῦ βίου της. Αἱ περιπέτειαι εἰς τὰς ὁποίας ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ὑπέπεσεν ἐγήρασαν τὴν ψυχὴν αὐτῆς πολὺ πρὶν τοῦ σώματός της, καὶ τὸ κάλλος τοῦτο τῆς Μουσακιᾶς ὅπερ διὰ τῆς λαμπρότητός του ἄλλοτε εἶχεν ἐπισκιάσει ὅλας τὰς Κυρκασίας καὶ τὰ Οὐρὶ τοῦ σεραγίου μ' ὅλον ὅτι διετηρεῖτο ἀκμαῖον εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὡς ἄψυχον παρίστατο εἰς τὴν ὄψιν τῶν ἄλλων ἕνεκα τῆς καρδιοβόρου θλίψεως ἥτις ἐπισυνεχῶς κατεσπάραττε τοῦτο.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὗρεν ὁ κόμης Οὐΐσκοβάτης τὴν σύζυγόν του ὅταν ἀποχωρισθεὶς τὴν εὔθυμον καὶ λάλον Γωγὼ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέγαρόν του.

Εἰσελθὼν ἠσπάσθη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον, τὴν ἠρώτησε πῶς διάκειται, καὶ ἂν δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξέλθῃ μὲ τοῦτον μὲ τὴν ἅμαξαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸν περίπατον.

— Ὄχι θὰ διατηρήσω τὸν οἶκον ἄλλως τε περιμένω ἐξ Ἰασίου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸν συνταγματάρχην Βασιλείτσικωφ ὅστις διά τινας ἡμέρας ἐπιστρέφει διὰ σπουδαίαν οἰκιακὴν ὑπόθεσιν μας εἰς Πετρούπολιν.

— Ἆ! … τὸν συνταγματάρχην Βασιλείτσικωφ!… Ἀλήθεια φιλτάτη ποτὲ δὲν σᾶς ἠρώτησα πρὸ πόσων ἐτῶν γνωρίζεσθε μὲ τὸν συνταγματάρχην.

— Πρὸ πολλῶν ἐτῶν … ὅταν ἤμην νεωτάτη εἰς Ἤπειρον τὸν ἐγνώρισα ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μίλλιον.

— Ποῖον ἦτο τὸ ἐν Ἠπείρῳ ὄνομά του δύναμαι νὰ σᾶς ρωτήσω.

— Μάλιστα! ἦτο Βέλιος Βασιλειάδης, πλὴν οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοὶ ἀνεψιοὶ τοῦ περιβοήτου καὶ περιᾳδομένου καπετάνου Χρήστου Μιλλιώνη τοῦ ἀρχιπροστάτου τῆς ἐλευθερίας τῶν ἑλλήνων, τοῦ προστάτου τῆς ὀρθοδοξίας, ὅστις τοσάκις ἐνίκησε τοὺς τούρκους, ἦσαν γνωστοὶ μὲ τὰ ὀνόματα τὰ «καπετανόπουλα Μίλλιος καὶ Βέλλιος».

Τοῦ κόμητος ἡ φυσιογνωμία ἐκαλύφθη ὑπὸ νεφῶν σκέψεων ἠρώτησε δὲ σχεδὸν διστάζων μετὰ μικρόν.

— Τὸ ἰδικόν σας ὄνομα φιλτάτη ἐν Ἠπείρῳ δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω ὁποῖον ἦτο … ἐννοῶ πρὶν ὑπανδρευθῆτε τὸν πρώην σύζυγόν σας;

Τοὺς μεγάλους δὲ γαλανοὺς ὀφθαλμούς του ἀτενίσας εἰς ἐκείνους τῆς κομίσσης ἐπρίμενε μὲ πάλλουσαν καρδίαν.

— Ζιβρέ! ἐκαλούμην Ζιβρέ! ρίγουσα ἀπεκρίθη αὐτῇ ἐντόνως.

— Ζιβρέ! τοῦτο δὲν εἶνε χριστιανικὸν ὄνομα φιλτάτη! ψυχρὸς ὁ κόμης ὅλος ἐτονθόρυσεν.

— Ἆ! φίλτατε τῶν φιλτάτων μειδιῶσα ἡ Ζιβρὲ τεθλιμένως ἐξηκολούθησεν ὁποῖος παροξυσμὸς περιεργείας σᾶς ποιεῖ σήμερον πρώτην φορὰν νὰ μὲ κάμνετε τοιαύτας ἐρωτήσεις, ἐρωτήσεις ὁποίας πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ὠφείλετε νὰ μὲ ἐθέτετε κἀγὼ ν' ἀποκριθῶ… καὶ ὀνομάζομαι Ζιβρέ, ἤμην ἀθιγγάνη, ἢ μᾶλλον εἶμαι ἡ θυγάτηρ τοῦ ἡγεμόνος τῶν ἀθιγκάνων τῆς Μουσακιᾶς.

Ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀγέρωχος κόμης εἰς τὰ στρεφόμενα καὶ κινούμενα χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας οὗτινος ἠδύνατό τις ν' ἀναγνώσῃ τὴν ταραχὴν τοῦ στήθους του, καὶ τὴν ἀμηχανίαν εἰς τὰς εὐθυτάτας μὲν πλὴν ὀξείας ὡς δίστομον μάχαιραν ἀπαντήσεις, ἀπώλεσεν ἅπασαν τὴν διπλωματικήν του καὶ ἐτονθόρυσε διὰ προδεδομένης προσποιήσεως.

— Τῆς Μουσακιᾶς … εἶνε νομίζω πλησίον τοῦ ρωμαντικοῦ ὄρους Τομάρου.

— Ἐπὶ τοῦ Τομάρου ἦτο τὸ παλάτιόν μου κτισμένον ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ ὅτι μεγαλουργὸν ὁ δάκτυλος της μόνον δύναται νὰ παράξῃ καὶ συσκευασμένον ὡς τὰ μέγαρα τῶν ἀρχόντων τῆς Πετρουπόλεως σας.

— Ἦτο λοιπὸν ἓν σπήλαιον;… καὶ ἐκατοικεῖτε μόνη ἐκεῖ κόμισσα;

Ὀρθωθεὶς διὰ μιᾶς ἵνα δώσῃ ζωὴν εἰς τὰς κατεψυγμένας ἐξ αἱμοδιάσεως κ.ήμας του ἠρώτησε σπασμωδικῶς ὁ κόμης Οὐΐσκοβάτης.

(ἀκολουθεῖ.)

152 # ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1856 — 1881

—o—

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις

—

Ἓν ἀληθὲς δράμα

νὰ προσθέσῃ καὶ τοὺς λόγους τούτους, ἂν θέλῃς ἀνάγνωσε τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα πρὸς τὴν παλλακίδα σου καὶ οὐχὶ τὴν σύζυγόν σου, διότι τὸ ὑπόμνημα συνετέθη μὲ σκοπὸν ν' ἀποτρέψῃ τὸν γάμον ἡμῶν... Ἄλλως τε πρέπει νὰ ὑπολάβω ὅτι καὶ ὁ ταγματάρχης Φίλλιψ εἶνε συνωμότης μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Καραδὸκ.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ὅστις εἶχεν ἀπορροφήσῃ ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ζηλοτυπίας του τὸ ὑπόμνημα τοῦτο χωρὶς τὸ ἐλάχιστον νὰ τὸ μασήσῃ ἵνα πληροφορηθῇ τίνα περιεῖχεν ὁσταῖ ἤρξατο νὰ ὑποφέρῃ τὰς συνεπείας τῆς δυσπεψίας. Τρομερὸν ὡς ἦτο καὶ μετὰ τοσούτων ψηλαφιτῶν ἀποδείξεων ἔφερεν ἀντιφατικὰ συμβάντα καὶ ἀπροφύλακτον τόλμην μεστὴν ἀπελπισίας οἷαν οὐδεὶς ἄνθρωπος κατέχων μίαν κοινωνικὴν θέσιν ἤθελε τολμήσῃ δι' οἵους δήποτε λόγους νὰ συντάξῃ ὑπογράψῃ καὶ ἄλλους ποιήσῃ συγκοινωνοὺς τῆς λιβελλογραφίας του.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συλλογισμῶν τούτων ἠσθάνθη ὅτι τὴν σκηνὴν ταύτην δυνατὸν νὰ παρακολουθήσῃ μέγα σκάνδαλον τὸ δὲ ὄνομά του διασυρόμενον διὰ τοῦ τύπου ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἀγγλίας ἀναγκάσῃ αὐτὸν ἀκουσίως ν' ἀναχωρήσῃ.

Ἀπεφάσισε ν' ἀπομακρυνθῇ τοῦ οἴκου ἐκείνου δι' οἵας δήποτε θυσίας ἄχρις ὁ χρόνος ὁ ὁδηγὸς τῶν μελλόντων ὑποδείξει τί ὤφειλε νὰ πράξῃ, δυσαναστρεφῶν κατὰ τῆς τύχης του ἥτις μ' ὅλις ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐσυσσώρευσε τόσας πλεκτάνας πέριξ τούτου. Οὐδόλως ἀνεμιμνήσκετο τὴν δημώδη παροιμίαν, «ὅπως στρώσωμεν οὕτω καὶ κατακλιθῶμεν.» Προσποιούμενος χαρακτηριστικὴν ραθυμίαν ἀφ' ἑνὸς, ἀγαθὴν πρόνοιαν καὶ πεποίθησιν ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἀθωότητά της ἐπρότεινεν εἰς τὴν φίλην του ἀντὶ νὰ πέμψουν καὶ προσκαλέσουν τὸν συνταγματάρχην νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος καὶ ἐν γαλήνῃ συνδιαλεχθῇ μετὰ τούτου ἐρωτῶν πρῶτον ἂν ἔπεμψε τὸν ταγματάρχην Φίλιψ διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀδαμάντων καὶ κομιστὴν τοῦ ὑπομνήματος... Αὔριον τὸ πρωὶ ἢ καὶ ἀπόψε θέλω ἐπιστρέψει εἰς Τούϊκναμ. Προσεθεσεν.

— Ὄχι! κύριε! ὄχι! αἱ καταχθόνιαι αὗται συκοφαντίαι ἀφορῶσι μόνον ἐμὲ, μόνον τὴν ἰδίαν ὑπόληψίν μου. Σὺ εἶσαι τὸ μόνον δικαστήριον ὁ μόνος δικαστὴς ἐνώπιον οὗτινος ὀφείλω ν' ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά μου. Τὸ νῦν ἀπὸ σὲ ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον μου ἡ ἰδία ὕπαρξίς μου, ἄρα ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνην στιγμὴν δὲν θέλω ἐπιτρέψει ν' ἀκροασθῇς ἐν ἀπουσίᾳ μου τοὺς κατηγόρους μου. Ἐπιθυμῶ οὗτοι νὰ ὁμιλήσουν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ σοῦ συγχρόνως ἐφώνησεν αὕτη πομπωδῶς. Καὶ αὖθις ὠρθώθη ἔντρομος μὲν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἐσκόπει ν' ἀναχωρήσῃ, ἀλλ' ἐξαγριωθεῖσα καὶ ἕτοιμος διὰ τὴν πάλην.

— Πολὺ καλὰ! σὲ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι δὲν θὰ τὸν ἐπισκεφθῶ ἀπόψε! ἀλλὰ αὔριον... ἐλθὲ αὔριον ἐνωρὶς εἰς το ξενοδοχεῖον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ ἔνθα θὰ ὑπάγω ἀπόψε νὰ κοιμηθῶ νὰ με παραλάβῃς ὅπως ὑπάγωμεν ὁμοῦ πρὸς τὸν συνταγματάρχην Καραδὸκ.

— Καὶ πρὸς τί δὲν μένεις ἐνταῦθα ἀπόψε... τὶς ἡ βία νὰ μ' ἐγκαταλείψῃς διατὶ νὰ μ' ἐκθέσῃς πρὸς τὴν μητέρα τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ὑπηρέτας μου! προσέθεσε μετὰ παραπόνου

— Ἀγαπητὴ Ἄννη οὐδεὶς ἕτερος ἐστι μᾶλλον πεπεισμένος διὰ τὴν ἀθωότητά σου ἢ ἐγὼ, ἐπενδυόμενος τὴν ἡδυτέραν πραότητα εἶπεν οὗτος. Οὐδεὶς ἕτερος θέλει ὑπερασπισθῇ μὲ τὴν ἐσχάτην ρανίδα τοῦ αἵματός του τὴν ὑπόληψίν σου ἢ ἐγὼ, πλὴν ἐν ὅσῳ τὸ τρομερὸν τοῦτο νέφος τῆς ὑποψίας κρέμαται ἄνω τῆς κεφαλῆς μας, δὲν δικαιοῦμαι ἐν γνώσει τῶν διατρεχόντων νὰ διαμείνω οὔτε μίαν περισσοτέραν νύκτα ἐνταῦθα. Ἄλλως τε αἰσθάνομαι ὡς τὶς ν' ἀπέκοψε τοὺς δεσμοὺς πάντων τῶν νεύρων τοῦ σώματός μου διὰ μαχαίρας, ὁ νοῦς μου εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ταραχὴν ἡ καρδία μου κατασπαράσσεται ὑπὸ παντοειδῶν πόνων, ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπάγω νὰ κλεισθῶ ἐντὸς ἑνὸς θαλάμου μόνος καὶ ζητήσω μικρὰν ἀνάπαυσιν. Ἂν διαμείνω ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὴν νύκτα θὰ διέλθωμεν ἀμφισβητοῦντες ἢ συνδιαλεγόμενοι διὰ τὰ γεγραμμένα, καὶ οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ θὰ κλείσωμεν τὰ βλέφαρα, πιθανὸν νὰ ἐπέλθῃ καὶ ῥῆξις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου... Ἂς συγκεντρώσωμεν καθ' ἰδίαν ἀπόψε ἀμφότεροι τὴν φρόνησιν ἡμῶν ὅπως μετὰ κρίσεως καὶ φλέγματος ἐνασχοληθῶμεν αὔριον ν' ἀνακαλύψωμεν τὸν αὐτουργὸν τῆς σκευωρίας.

Ἡ ταχύνους Ἄννη Κίερμαν διεώρα εἰς τὸ πρᾶον ὕφος του τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ τὴν διαχωρισθῇ. Ἂν μεταβῇ εἰς Λονδῖνον καὶ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀριθ. 21 τῆς ὁδοῦ Ὀξεντιν ἐν ᾧ ἦτο γνωστὸν μὲν τὸ ἄτομόν της διότι πολλάκις τὸν ἐπεσκέφθη ἀνωνύμως μετὰ τοῦ συνταγματάρχου, ἤρκει ὅπως ἐξιχνιάσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ διαλύσῃ ἐν τῷ νῷ του πᾶσαν περαιτέρω ἰδέαν περὶ τοῦ γάμου των. Ἡ ἰδέα τοῦ διαχωρισμοῦ ἐξῆψε μετὰ τρομερῶν φλογῶν τὴν φαντασίαν της. Ἀνάρπαστος ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀπελπισίας ἀπώλεσε τὴν ἰσορροπίαν, ἔδραμεν ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας του θερμῶς ἱκετεύουσα τοῦτον νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃ, θρηνοῦσα καὶ χύνουσα κρουνοὺς δακρύων προφέρουσα τὰ τρυφερώτερα ἐπίθετα καὶ ζωγραφίζουσα μετὰ καλλιεποῦς φυσικῆς ἀγχινοίας καὶ ψυχικῆς ὀδύνης αὐτῆς τὸν καρδιοβόρον ἔρωτά της καὶ τὸν τρόμον τοῦ διαχωρισμοῦ.

Ἔπεσεν ὡς δούλη ἡ μέχρι δεινότητος ὑπερήφανος καὶ ἀγέρωχος αὕτη Μεδοντιὰς εἰς τὰ γόνατα τοῦ νέου Ἀλκιβιάδου περιτυλίξασα μὲ τοὺς δύο βραχίονάς της τὰς δύο κνήμας του. Ἡ ἀνάλγητος αὕτη καρδία ἥτις μετὰ θηριώδους ἀμειλίκτου μετὰ ζωώδους ἀπαθείας καὶ ἀδιασείστου ἀναλγησίας εἶδε τόσους καὶ τόσους ἄνδρας ἀσπαίροντας ἐνώπιόν της καὶ οὔτε κἂν κατεδέχθη δι' ἑνὸς λακτίσματος νὰ τοὺς τιμήσῃ, τὸ νῦν ἐζήτει ὀλίγων μόνον λέξεων παραμυθίαν.

Ἀναντίρρητος ἀλήθεια! τὸ πλάσμα τοῦτο ἠράσθη περιπαθῶς, ὁ δὲ ἔρως του ἐστράφη εἰς παραφροσύνην διότι εὗρεν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐραστήν της καταφρόνησιν καὶ ἐναντιότητας. Διὰ πρώτην φορὰν ὅταν ὁ διαχωρισμὸς ὡς λίφνήδιος λαίλαψ ἠγέρθη ἐνώπιόν της, ὁ ἔρως ἐποίει γνωστὸν πρὸς τὴν καρδίαν της τὴν ἀληθῆ ὑποδούλωσίν της. Πᾶς τῶν ἐγκοσμίων γνωριστὴς δὲν ἤθελε βραδύνει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἔρως ἦτο σφοδρότερος τῶν τῆς πολυαριθμοτέρας μερίδος τῶν ἀνθρώπων. Μία νόμιμος σύζυγος αἴφνης ἀνακαλυπτομένη ἀσχημονοῦσα ὑπὸ τοῦ φενακιζομένου συζύγου ἠδύνατο νὰ πέσῃ εἰς τοὺς πόδας του καὶ δακρυρρόως δέεται μὴ τὴν ἀποχωρισθῇ. Τοῦτο ἔσεται ἂν ὄχι μεταμέλεια σκοπὸς διατηρήσεως τῆς κοινωνικῆς θέσεώς της. Μία ὅμως ἑταίρα ἐξ ἐπαγγέλματος ἄθικτος εἰς τὰ βέλη τοῦ ἔρωτος ἔχουσα ἕνα Δοῦκα καὶ ἕνα Πρίγκηπα μὲ τὰ βαλάντια ἀνοικτὰ εἰς τὴν διάθεσίν της ἤθελε θεωρεῖ τὴν παρρησίαν τοιούτου ἐραστοῦ ἐμπόδιον τοῦ σταδίου της, ἤθελε οὐσιωδῶς ἐπαυξήσει τὸ εἰσόδημά της, δράττουσα ὁμοίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἀνεξάρτητος μὲ δώδεκα χιλιάδας λίρας ἐν τῇ τραπέζῃ της, ἀδάμαντας κτήματα καὶ ἔπιπλα ἴσου ποσοῦ μέγα κάλλος ἠδύνατο ἐκποιοῦσα τὰ κτήματά της ἀλλάζουσα ὄνομα νὰ μεταβῇ ἀνενόχλητος εἰς Γαλλίαν ἢ Ἰταλίαν ὡς τόσαι ἄλλαι καὶ ἐπισυνάψει καλὸν γάμον, μολονότι ὁ πρίγκηψ Βαθύπετρος ἦτο ἕτοιμος νὰ τὴν νυμφευθῇ, πλὴν τοιοῦτος ἦτο ὁ ἔρως αὐτῆς ὥστε τὰ πάντα ἠδύνατο θυσιάσῃ ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν ἔχανε τὸν Σκο-

(Ἀκολουθεῖ)

150 # ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

—o—

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'

Δεύτερον θέαμα τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

ὁριστικῶς ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ τοῦτο· θὰ ὑπάρχῃ βέβαια λόγος.

— Λοιπὸν κ. γενικὲ γραμματεῦ αὐθημερὸν πρέπει νὰ μετατεθῇ ὁ Παπακοπρίδης καὶ ὄχι ὁ πρόεδρος Κατασταλαγμένος. Εἶμαι ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην καὶ ἔχω λόγους ἰσχυροὺς οὐ μόνον νὰ τὸν μεταθέσω ἀλλὰ καὶ τὸν καταδιώξω καὶ τιμωρήσω διὰ τὰς φανερὰς δωροληψίας του. Ἤλθεν ἡ Ἀγγέλω ἡ παλλακὶς καὶ μαγείρισά του καὶ μοὶ εἶπεν ὅλον τὸν αἰσχρότατον βίον τοῦ βρωμεροῦ τούτου ἀνθρώπου, ὅστις πῶς ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἄγνωστον.... εἶνε τὸ στίγμα τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων, πηγαίνετε κάμετε τὸ διάταγμα ὅπως σᾶς λέγω, ἐὰν δὲ δυσκολεύεσθε νὰ τὸ συνταξετε ὑμεῖς ὅπως μὴ παραβῆτε τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὰς διαταγὰς σᾶς ἀπαλλάττω τοῦ κόπου ὅπως διατάξω ἕνα τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου νὰ τὸ ἑτοιμάσῃ. Διὰ πάντα ταῦτα εἶμαι ὑπεύθυνος ἐγὼ μόνος κύριε Αἴαν Ὑποδουλίδη, σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐλάλησεν ἐντόνως καὶ ἀποφασιστικῶς ὡς ἀνὴρ πρὸς τὸν ὁποῖον τρισμέγιστον ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ὄχι τὸ καθῆκον ἐνέσπειρε ριψοκίνδυνον τόλμην καὶ ἀμετάβλητον ἀπόφασιν.

— Κύριε ὑπουργὲ νὰ μεταθέσωμεν τὸν πρόεδρον Στρεψοδικίδην ἀντὶ τοῦ κ. Παπακοπρίδου. Εὑρίσκομαι μὲ τὸν πρόεδρον Παπακοπρίδην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὅπου ὑμεῖς μὲ τὸν πρόεδρον Κατασταλαγμένον. Ἔχει μίαν δίκην μεγάλην συγγενοῦς μου εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρομαι δι' ἓν μεγάλον ποσόν. Θὰ ἐκδώσῃ ὡς μὲ ὑπεσχέθη τὴν ἀπόφασιν ὁριστικὴν καὶ τελεσίδικον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος. Ἐὰν μετατεθῇ ἡ ὑπόθεσις θὰ δικασθῇ παρ' ἄλλων δικαστῶν καὶ ἐκτὸς ὅπου θὰ βραδύνῃ δύναται νὰ χαθῇ ἐὰν οἱ δικασταὶ δὲν εἶνε ἄνθρωποι τοῦ κόμματος ἡμῶν.

— Ἀ! τώρα ἐννοούμεθα καλῶς φίλε κ Αἴαν διότι τὰ συμφέροντά μας συνταυτίζονται. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔγραψεν τοὺς ἄνωθι λόγους πιεζόμενος βεβαίως ὑπὸ τῶν δύο βουλευτῶν Κουρσευτοῦ καὶ Κουτουλημένου, θὰ λησμονήσῃ εἰς τὴν πληθὺν τῶν τόσων ὑποθέσεων ὅτι ἔγραψε· Εἰπὲ πρὸς τοὺς δύο προέδρους νὰ σπεύσουν νὰ ἐκδώσουν τὰς ἀποφάσεις των. Εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς ἐντελῆ ἀναρχίαν, ὅταν ὁ βασιλεὺς εἶναι περιττὸς κατὰ τὸν Βιργίλιον διότι βασιλεὺς εἶναι ὁ λαός. Hunc populum laté Regem (σελ: 281 τομ: IV) Ὅταν ὁ βασιλεὺς λαὸς πέμπει τοιούτους ἀντιπροσώπους οἵτινες διατάσσουν τοὺς ὑπουργοὺς, μεταθέτουσιν ἢ παύουσι ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ὑπαλλήλους ἐπιδρῶσινεἰς τὰς σκέψεις καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν δικαστῶν καὶ κυβερνητῶν ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης, ὁ δὲ πραγματικὸς βασιλεὺς διὰ των τίτλων ἀνεύθυνος καὶ συνταγματικὸς ἵσταται ἁπλοῦς θεατὴς τῆς ταχυπόρου ταύτης ἀναρχίας, τότε ἕκαστος δὲν ὀφείλει νὰ λάβῃ πρόνοιαν τῶν μερικῶν συμφερόντων του; Δυνατὸν νὰ μὴ γίνω πλέον ὑπουργὸς ἀλλὰ δὲν σκοπεύω νὰ μὴ γίνω καὶ βουλευτής. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν πρέπει νὰ ἀφήνω ὅλα τὰ ρουσφέτια νὰ διανέμονται παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρέπει νὰ

(Ἀκολουθεῖ.)